

Coll de Balma o "Bauma"

Gisclareny

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	Coll que separa la vall de Gresolet de la vall de Murcurols al vessant sud del Puig Terrers
Emplaçament	Pista de Coll de la Bena a coll de Balma (3 km) abans d'arribar-hi hi ha un encreuament a la dreta.
Alçada:	1573,9
Coordenades:	
Latitud:	42.26463
Longitud:	1.74124
UTM Est (X):	396185
UTM Nord (Y):	4679926

Classificació

Número de fitxa	08093 - 148
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Zona d'interès
Estil / època:	Mesozoic
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	Indret ben mantingut i conservat gràcies a l'ajuntament de Gisclareny i la brigada del Parc Natural del Cadí Moixeró
Protecció	Legal
Observacions protecció:	Parc Natural. Llei 37/1966 de 31 de maig; Decret 353/1983
Accés	Fàcil
Ús actual:	Altres
Titularitat	Privada
Titular:	08189A002000010000KH
Autoria de la fitxa	Pere Cascante i Torrella
Data de registre de la fitxa:	dg., 15/12/2019 - 01:00

Descripció

Coll que separa el vessant sud del Puig Terrers i cim del Comabona on hi ha la pleta de la Guilla amb la carena de les Estoselles damunt dels Terrers i cim dels Gots freds a la vessant nord del coll. Es tracta d'un coll situat a 1573 m d'alçada en una de les faldes del vessant sud del Cadí on separa la vall de Gresolet de la vall del Bastareny. Es tracta d'una petita depressió on hi conflueixen la pista que prové del Coll de la Bena, la que prové de Gresolet i la que es dirigeix al Collell passant per la font cerdana i coll homònim. És un lloc on hi neix la font del coll de Balma adaptada per al bestiar i on s'hi troben taules, bancs i graelles per a fer foc.

Observacions:

En aquest mateix indret hi ha una bassa construïda gràcies a les ajudes rebudes de la Diputació de Barcelona, àrea de medi ambient en el programa de PVI (Pla de Prevenció d'incendis forestals) que es es porta a terme cada any amb ajuda de les ADF (Associació de la Defensa Forestal)

Història

La serra del Cadí correspon amb una serra que es caracteritza per tenir una gran cinglera al vessant nord que és visible des de tota la Cerdanya i alt-Urgell. Si es creua en sentit nord-sud es pot resseguir tot l'aflorament rocós de l'eocè que forma el mantell del Cadí. Aquests materials de l'eocè tenen una inclinació de 40-50 graus en sentit sud. La serra limita al sud amb el mantell inferior del Pedraforca. Al nord del Cadí i per sota de la capa eocènica es troben una reduïda capa del mesozoic i un basament de materials paleozoics que van des de l'era Ordovicià fins al Permian amb alguns dipòsits de material volcànic. Totes aquestes unitats estan plegades formant un gran sinforme causat per l'aixecament del Pirineu i de l'emplaçament del Cadí damunt la conca de l'Ebre. El relleu actual és el resultat dels processos de formació del Pirineu que el va desplaçar al sud formant un gran corrent i del conjunt de falles que van enfonsar la Cerdanya i l'Alt Urgell en l'era del Miocè deixant al descobert el seu vessant nord. Posteriorment i durant l'era de les glacialitzacions del quaternari, la serra del Cadí es va omplir de glaceres al seu vessant nord i això va contribuir a la seva erosió. Encara avui es poden veure rastres d'aquesta erosió.

Bibliografia

CASÒLIBA; J (2015). Àrees d'interès geològic al Parc Natural del Cadí Moixeró. Fitxa núm. 1. DDAA. Àrees d'interès geològic del Parc Natural del Cadí Moixeró. Generalitat de Catalunya.

